

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że nie zapewniając zbierania i oczyszczania ścieków komunalnych z 57 aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców powyżej 2000 i poniżej 10000, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy postanowień art. 3 i 4 dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych ⁽¹⁾;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze Komisja zarzuca Królestwu Belgii, że nie wykonało w sposób właściwy w 57 aglomeracjach dyrektywy Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1 dyrektywy 91/271/EWG aglomeracje o równoważnej liczbie mieszkańców (RLM) między 2000 a 10000 powinny być wyposażone w system zbierania ścieków komunalnych oraz poddawać wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu ścieki komunalne przed odprowadzeniem najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r.

W odniesieniu do obowiązków poddania oczyszczaniu ścieków komunalnych art. 4 ust. 1 dyrektywy nakazuje państwom członkowskim zapewnienie, aby ścieki komunalne przed odprowadzeniem poddane były wtórnemu procesowi oczyszczania lub innemu skutecznemu oczyszczaniu.

Wreszcie procedura kontroli, o której mowa w części D załącznika I tej dyrektywy, umożliwi weryfikację tego, czy zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych są zgodne z wymogami ustanowionymi w dyrektywie w zakresie odprowadzania ścieków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 135, s. 40.

Odwołanie od wyroku Sądy (piąta izba) wydanego w dniu 25 kwietnia 2013 r. w sprawie T-119/11 Gbagbo przeciwko Radzie, wniesione w dniu 15 lipca 2013 r. przez Simone Gbagbo

(Sprawa C-397/13 P)

(2013/C 274/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Simone Gbagbo (przedstawiciel: adwokat J.C. Tchikaya)

Pozostali uczestnicy postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, Republika Wybrzeża Kości Słoniowej

Żądania wnoszącej odwołanie

- uznanie odwołania wniesionego przez Simone Gbagbo za dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB ⁽¹⁾, rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 ⁽²⁾, decyzji Rady 2011/221/WPZiB z dnia 6 kwietnia 2011 r. zmieniającej decyzję Rady 2010/656/WPZiB przedłużającą obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej ⁽³⁾ oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 330/2011 z dnia 6 kwietnia 2011 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 560/2005 nakładające określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej ⁽⁴⁾ w zakresie, w jakim dotyczą one wnoszącej odwołanie;

- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi dwa zarzuty.

W pierwszej kolejności, wnosząca odwołanie podważa oddalenie przez Sąd zarzutu dotyczącego naruszenia obowiązku uzasadnienia. Wnosząca odwołanie zarzuca w istocie Sądowi, że uznał, iż Rada przedstawiła wystarczające wskazanie, choć zakwestionowana decyzja została uzasadniona wyłącznie funkcją pełnioną przez S. Gbagbo, mianowicie stanowiskiem „przewodniczącej grupy (FPI) (Ludowy Front RWKS) w Zgromadzeniu Narodowym”.

W drugiej kolejności, wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd dopuścił się oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych. W jej ocenie utrudnianie procesu pokojowego i pojednania oraz publiczne podżeganie do nienawiści i przemocy są oparte na niedokładnych ustaleniach faktycznych i nie są nawet potwierdzone dowodami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11, s. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 11, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 93, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 93, s. 10.